

ПРЕС КЛИПИНГ

26-30. април 2019.

НАСЛОВИ

- Синдикати Први мај обележавају протестом у Београду (стр.3)**
Синдикати заказали за 1. мај заједнички протест у Београду(стр.3)
СИНОС: Само 27 одсто младих новинара у Србији запослено на неодређено(стр.4)
ММФ треба да исправи неправду према пензионерима(стр.4)
Самохране мајке често преживљавају уз минималац(стр.5)
Просечна плата 52.426 динара(стр.6)
УЗ ИНДЕКС РАД И ПЛАТА: Спреман закон о дуалном образовању(стр.7)
Нема слободних медија без слободних новинара(стр.8)
Кикинда: Чување деце о трошку државе? (стр.9)
Савез самосталних синдиката Србије обележио 116 година рада(стр.9)
Агенције изнајмљују 100.000 радника, а прописи слаби(стр.10)
На крају прошлог месеца у Покрајини 118.346 незапослених: На бироу 13.320 Војвођана мање(стр.11)
Просвета тражи веће плате, Шарчевић каже да су већ најављене(стр.12)
ОНЛАЈН ПРОТЕСТ У БиХ Побуна синдикалаца због рада за време празника и лоших услова(стр.13)

Синдикати Први мај обележавају протестом у Београду

Пише: Бета

Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати „Независност“ најавили су данас да ће и ове године обележити Медјународни празник рада, Први мај, протестом у центру Београда.

„Две репрезентативне синдикалне централе хоће да се, и са овог места, чује наш глас за бољи и правичнији свет, за одбрану права радника, за веће плате, за више радних места, за останак и перспективу младих...“, наводи се у саопштењу.

Парола синдиката за овогодишњи првوماјски протест је „Веће плате – за опстанак и останак“. Скуп ће 1. маја почети у 12 часова на Тргу Николе Пашића, одакле ће бити организована шетња до споменика Димитрију Туцовићу на Славији.

Савез самосталних синдиката Србије и УГС "Независност"

Синдикати заказали за 1. мај заједнички протест у Београду

Пише: З. Р.

Савез самосталних синдиката Србије (СССС) и Уједињени грански синдикати „Независност“ заказали су за 1. мај заједнички протест у Београду.

Како је најављено, протест ће бити организован под геслом „Веће плате за опстанак и останак“, који асоцира на чињеницу да радници са тренутним зарадама тешко могу да преживе, услед чега све масовније напуштају земљу и одлазе „трбухом за крухом“ у развијени свет.

Заједнички синдикални протест ће 1. маја да почне „тачно у подне“, на београдском Тргу Николе Пашића, одакле ће незадовољни српски трудбеници да одшетају до Славије, где ће, како је предвиђено, положити цвеће крај споменика Димитрију Туцовићу.

Првوماјски протест синдикалаца и радника требало је, због недавног отказа о раду председнику Синдиката у Застави оружју Драгану Илићу, да буде организован у Крагујевцу. Како је решење о отказу Илићу у међувремену повучено, а он враћен на посао и синдикалну функцију, те се одустало од идеје да протест за Међународни празник рада буде организован у шумадиској и првој српској престоници, у којој су давне 1876. организоване прве радничке демонстрације у Србији.

Средином фебруара те 1876. радници крагујевачког Војнотехничког завода (најстаријег индустријског предузећа у Србији на Балкану) масовно су изашли на улице. Предводио их је оружар Алекса Поповић, носећи црвени барјак на којем је крупним словима писало „САМОУПРАВА“. Тим поводом у Крагујевцу су 70-их и 80-их прошлога века организовани познати сусрети самоуправљача из целе бивше Југославије под називом „Црвени барјак“.

Радници су у то време пристојно живели од свога рада и имали готово привилеговани друштвени статус. Од 90-их наовамо, и буквално су изгубили сва права, а од зарада које примају, неретко и за полуробовски рад, животаре на ивици егзистенције. Отуда и парола за овогодишњи Првوماјски протест – „Веће плате за опстанак и останак“.

Истраживања показују да је петина новинара у статусу "фриленсера"

СИНОС: Само 27 одсто младих новинара у Србији запослено на неодређено

Пише: ФоНет

Поводом Међународног празника рада 1. маја, Синдикат новинара Србије (СИНОС) данас је још једном позвао комплетну медијску заједницу и државу да заједно помогну у јачању економског статуса новинара и медијских радника, јер без тога нема слободе медија.

Синдикат је саопштио да новинари и медијски радници у Србији раде у тешким условима, често без адекватног уговора о раду.

Општи тренд је смањење броја запослених и удела запослених на неодређено време, док с друге стране брзо расте ангажовање по основу уговора о повременим и привременим пословима, ауторским уговорима и уговорима о делу, указује СИНОС.

Истраживања показују да је петина новинара у статусу „фриленсера“ (изван радног односа), половина ради на несигурним пословима, а стабилан радни однос у највећој мери имају медијски радници стари између 50 и 60 година.

Само 27 одсто младих новинара има радни однос на неодређено време, наглашава СИНОС и истиче да су у најтежој позицији новинари у онлајн медијима, где је мање од трећине стално запослено.

Плате новинара су ниске, чак и испод републичког просека, исплате су често нередовне, а велики број новинара ради прековремено.

Све то утиче на деградацију професије, а новинаре и медијске раднике ставља у прекарни положај, због чега велики број њих жели да изађе из професије, стоји у саопштењу.

Према ставу СИНОС, решење је у успостављању социјалног дијалога и потписивању гранског колективног уговора, али у Србији послодавци у приватним медијима углавном забрањују синдикално организовање, не желе да оснују послодавачку организацију и на тај начин блокирају социјални дијалог.

ПОЛИТИКА ONLINE

ММФ треба да исправи неправду према пензионерима

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

На предстојећем састанку с овом мисијом представници синдиката затражиће укидање пенала за све пензионере који напуне 65 година како им се пензија не би сваког месеца умањивала 0,34 одсто

Укидање пенала за превремено пензионисање после 65. године живота биће једна од тема разговора са представницима мисије Међународног монетарног фонда који почетком маја долазе у Београд, потврдио је јуче за „Политику“ Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије, који је пре два дана на Социјално-економском савету поново иницирао ово актуелно питање.

У Србији према расположивим подацима од 2015. до данас око 30.000 пензионера плаћа пенале за превремено пензионисање. Ове казне могу максимално да иду до 20,4 одсто за пет година.

– Како би током сусрета с представницима ММФ-а, на који смо позвани, изнели аргументе зашто је важно укинути ове казне за пензионере затражили смо од Министарства финансија да уради процену колико би то коштало буџет. Јер, колико је рачуница синдиката показала то је мање од 100 милиона евра, односно од суме коју држава издваја да помогне задуженима у швајцарцима. О томе смо пре два дана разговарали и на Социјално-економском савету, али пошто није било никога од представника Министарства финансија да нам одговори, чекамо то објашњење – каже Орбовић.

Упитан да ли ће СССС поново ићи са званичним захтевом према влади да се пенали укину, Орбовић одговара да нема разлога да се било какав захтев шаље, јер је Социјално-економски савет сагласан с овим предлогом који је синдиката изнео 2016. године.

– Оно што очекујемо од Министарства финансија је математика. Дакле, колико би тај издатак коштао месечно, одакле би се обезбедиле паре, да ли би се то покривало новцем ПИО фонда или би се предвидело новцем у буџету. Како год да одлуче, мислим да сви старији од 65 година немају основа да буду кажњени тиме што ће им се пензије умањивати већ треба да примају пуну пензију – каже Орбовић.

На питање ко је одбио да се још пре три године реши овај проблем, влада или ММФ, Орбовић каже да је тадашњи одговор из Немањине 11 био да ММФ не пристаје на овај предлог, јер би се тиме додатно нарушио пензијски систем.

– Од тада је прошло три године, удео пензија у БДП мањи је од 11 одсто, како је ММФ тражио, а стално расте наплата доприноса, нема ниједног разлога да нас ММФ опет одбије – каже Орбовић. Као разлог зашто ни влада није била спремна да укине пенале је и објашњење да би, када би се укинули пенали онима који оду у пензију пре 65. године живота и 40 година радног стажа, ПИО фонд вероватно био затрпан захтевима за превремени одлазак у пензију, што је за Орбовића лош изговор.

– Међу онима који плаћају ове пенале много је оних који су против своје воље остали без посла. Радницима који су због пропасти фирми морали мимо своје воље да оду у превремену старосну пензију и данас ни криви, ни дужни због тога добијају умањену пензију. Свима њима за сваки месец недостатка стажа или година живота обрачунава се умањење од 0,34 одсто на пензију – каже он.

Трајно смањење висине пензије, пенали или превремено пензионисање, уведени су зато што у просеку радник, који оде у превремену старосну пензију, дуже прима пензију (што значи да ће примити већи број пензија и укупно више новца) у односу на осигуранике који оду у старосну пензију након што наврше општу старосну границу, а притом су имали исту дужину стажа и висину зарада и доприноса током осигурања. То је пракса и у великом броју европских држава. На тај начин се висина пензије доводи у везу са дужином стажа, уплаћеним доприносима и очекиваном дужином њеног коришћења.

Поред тога, тиме се осигураницима обезбеђује избор између вишег износа пензије, уколико касније оду у пензију, с једне стране, односно дужег периода примања пензије, у случају остваривања права на превремену старосну пензију, у зависности од личног избора.

Самохране мајке често преживљавају уз минималац

Аутор: Катарина Ђорђевић

Чак четвртина послодаваца не запошљава ниједну од осетљивих група на тржишту рада, показало је истраживање „Усклађивање рада и родитељства”

У Србији живи око 130.000 самохраних родитеља, а истраживање о њиховом положају на тржишту рада у Србији показује да посебно тешко долазе до посла мајке које саме подижу децу, као и чињеницу да велики број ових породица живи испод доње линије сиромаштва. Самохране мајке имају отежан приступ тржишту рада, пре свега због тешкоћа у усклађивању приватног и пословног живота.

Оне по правилу имају малу зараду и чешће раде на уговор о привременим и повременим пословима. Свака трећа самохрана мајка која је учествовала у овом истраживању Фондације „Ана и Владе Дивац” истакла је да јој је било ускраћено неко од радних права – од годишњег одмора до боловања због болести детета, мада је велики број њих искусио и немогућност напредовања на послу.

Ово су само неки од података који осликавају тежак положај самохраних родитеља, који су се чули на јучерашњој националној конференцији под називом „Рад и родитељство у Србији”, организованој под окриљем пројекта „Јачање родне једнакости и положаја самохраних мајки на тржишту” Фондације „Ана и Владе Дивац”, у партнерству са Центром за достојанствени рад. – У жељи да сазнамо какав је положај рањивих група жена на тржишту рада, посебно особа са инвалидитетом, самохраних мајки и Ромкиња, спровели смо истраживање „Усклађивање рада и родитељства” у сарадњи са Републичким заводом за статистику, Привредном комором Србије и Популационим фондом Уједињених нација. Истраживање које је урађено на репрезентативном узорку од 126.000 запослених у привредним предузећима, локалним самоуправама и финансијским институцијама показало је да чак четвртина послодаваца не запошљава ниједну од рањивих група, стављајући их у још неповољнији положај – истакла је др Славица Ђукић Дејановић, министарка без портфеља задужена за демографију и популациону политику.

Она је приметила да би јединице локалне самоуправе могле да помогну самохраним родитељима на разне начине – почев од организованог одвођења деце у школу, преко подизања капацитета предшколских установа, па све до коришћења сервисних активности, као што је сервис за прање и пеглање, који постоји у Сомбору.

Министарка је подсетила да Закон о раду отвара могућност да запослени у договору са послодавцем користе различите форме флексибилног радног времена, као што су клизно радно време, прерасподела радног времена, рад од куће или могућност избора смене, а да посао не трпи. Резултати истраживања показали су да би око 80 одсто запослених при избору новог посла дало предност послодавцу који омогућава флексибилно радно време.

Просечна плата 52.426 динара

С. БУЛАТОВИЋ

Запослени у фебруару реално зарадили 4,6 одсто мање него у јануару. Најбољи просек у ваздушном саобраћају - 159.830 динара. Медијална плата је износила 40.308 динара

ЗАПОСЛЕНИ у Србији у фебруару су у просеку зарадили 52.426 динара. У односу на јануар, просечна зарада је реално била мања за 4,6 одсто. Медијална плата је износила 40.308 динара, што значи да је половина примила до тог износа, а половина изнад њега.

Најплаћенији, традиционално, били су запослени у ваздушном саобраћају. Ту је просек достигао 159.830 динара. За њима заостају, али су други на лествици, ангажовани у ИТ и

консултантском сектору. Њихов просек је био 122.795 динара. Тик за њима је сектор услужних делатности у рударству - 121.419 динара. Експлоатација сирове нафте и природног гаса у фебруару је донела у просеку по 110.386 динара. Више од 100.000 динара су зарадили још запослени у финансијским услугама. Њихова зрада је износила 102.939 динара. У фебруару су дуванције испале из прве "петорке", због просека од 96.616 динара.

На супротном крају лествице, са најнижом зарадом, такође традиционално, били су радници који се баве послуживањем хране и пића. Они су примили у просеку 30.298 динара. Незнатно боље стоје они који раде у личним услужним делатностима - 31.203. Свега 53 динара више су зарадили мајстори који поправљају рачунаре и предмете за личну употребу.

Фебруар није отклонио старе разлике. Запослени у јавном сектору и даље зарађују више. Они којима је држава послодавац, зарадили су у просеку 59.798 динара, док су приватници достигли просек од 48.942 динара. Најдрастичнија је разлика међу запосленима код правних лица и предузетницима. Први зарађују 55.746 динара, док предузетници држе просек од 27.583 динара. Плата, наравно, зависи и од облика рада. Запослени у радном односу примају 52.753 динара, док они ван радног односа кући однесу 33.876 динара.

НАЈЈАЧИ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

У ЈАВНОМ сектору, у фебруару, најјачи просек су имали запослени у администрацији на нивоу покрајине - 82.204 динара. У јавним државним предузећима се зарађивало око 70.700 динара, а у локалним 51.105 динара. Администрација на нивоу државе је зарадили по 67.774 динара, а на локалу - 50.951 динар. У здравству и социјалном раду је просек био 54.749, а у образовању и култури 56.389 динара.

УЗ ИНДЕКС РАД И ПЛАТА: Спреман закон о дуалном образовању

Љ. Бегенишић

Нови закон ће у високошколским установама почети да се примењује највероватније од следеће школске године. Овај начин студирања је тежи и захтевнији, али се брже долази до посла

СТУДЕНТИ који се одлуче за дуално студирање радиће код послодавца 450 сати годишње и за то ће добијати новчану накнаду. Циљ је да академци када заврше студије буду и теоретски и практично оспособљени за посао који ће обављати. Процес дуалног образовања на високошколским установама није обавезан, а студенти, послодавци и факултети добровољно га бирају.

Ово предвиђа Нацрт закона о дуалном образовању који ће, како нам каже Габријела Грујић, помоћница министра просвете, почети да се примењује највероватније од следеће школске године. Овај пропис прошао је јавну расправу и сада се ради на усаглашавању коначног текста закона који би у скупштинској процедури могао да се нађе до лета.

- Овде је реч о учењу кроз рад, а не студентској пракси. Студенти са послодавцем закључују уговор о учењу кроз рад. Пошто рад студената није класичан рад, већ учење, немају право на уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Суштина је да науче посао, а од послодавца зависи да ли ће академац бити ангажован и након завршетка студија - објашњава Габријела Грујић за наш лист.

СТРОГИ УСЛОВИ ЗА ГАЗДЕУСЛОВИ које послодавац мора да испуни како би могао да изводи учење кроз рад по дуалном моделу су, између осталог, да обавља делатност која омогућава реализацију садржаја из студијског програма, да располаже потребним простором и

средствима за рад, да над послодавцем није отворен стечајни поступак или да није покренут поступак ликвидације. Иначе, овај начин образовања уведен је у просветни систем у Србији први пут 2017. године доношењем Закона о дуалном образовању у средњим школама.

Послодавци неће смети студенте да ангажују за послове који нису њихова струка. Будући инжењер или економиста, на пример, неће моћи да обавља послове секретарице, кафе-куварице, возача...

Рад код послодавца носи одређени број ЕСПБ бодова. Студенти ће пре него што упишу факултет морати да одлуче да ли хоће дуално образовање или стандардне студије, а факултети могу да прописима регулишу да се студент који се одлучио за дуално "врати" на стандардни начин студирања и обратно - да онај ко се одлучио за стандардно студирање пређе на дуално.

- Овај модел студирања је захтевнији и тежи, али је и перспективнији. Студенти који заврше студије по дуалном моделу, с обзиром на релевантно практично искуство, значајно повећавају своју конкурентност на тржишту рада и имаће веће шансе за запошљавање код послодаваца код којих су обавили учење кроз рад, али и код других послодаваца из исте делатности - каже Габријела Грујић.

Габријела Грујић

У Министарству наводе да би компаније код којих академци уче кроз рад поступиле добро уколико би их анагажовале за стално, а фудбалским речником речено то би изгледало овако:

- То је као да сте ангажовали младог Роналда, улагали у њега и сами себи створили велику вредност уместо да је купујете на тржишту за огроман новац.

Нема слободних медија без слободних новинара

Поводом 1. маја, Међународног празника рада, Синдикат новинара Србије (СИНОС) још једном је позвао комплетну медијску заједницу и државу да заједно помогну у јачању економског статуса новинара и медијских радника, јер без тога нема слободе медија.

У првомајском прогласу СИНОС помиње истраживање према којем је петина новинара у статусу фриленсера, половина ради на несигурним пословима, док стабилан радни однос у највећој мери имају старији медијски радници (између 50 и 60 година).

синос

"Само 27 одсто младих новинара има радни однос на неодређено време. У најтежој позицији су новинари у онлајнмедијима где је мање од трећине стално запослено", наводи СИНОС, те помиње ниске, нередовне исплате и прековремени рад.

Све то, тврде у СИНОС-у, утиче на деградацију професије, а новинаре и медијске раднике ставља у прекарни положај, због чега велики број жели да изађе из професије.

Мешавина ниских примања која се исплаћују касно, несигуран посао, рад без уговора или са лако раскидивим уговором представља облик притиска који подстиче ширење аутоцензуре, отежава независност, квалитетно новинарство и фаворизује таблоидизацију, поручују из

СИНОС-а, а решење виде у успостављању социјалног дијалога и потписивању гранског колективног уговора.

Примећују, међутим, да у Србији послодавци у приватним медијима углавном забрањују синдикално организовање, те не желе да оснивају послодавачку организацију, чиме практично блокирају социјални дијалог.

Кикинда: Чување деце о трошку државе?

Савез самосталног синдиката у Кикинди предложиће ресорном министарству оснивање агенције за чување беба и деце запосленим родитељима који су ангажовани у сменским пословима. Планирано је да се ангажују незапослени васпитачи који би чували и неговали децу током целе ноћи о државном трошку.

Запослени родитељи који имају двоје или више деце у Кикинди, а раде по сменама, могли би ускоро да добију велику помоћ, уколико Министарство за управу и локалну самоуправу прихвати иницијативу Савеза самосталног синдиката у Кикинди да започне пилот пројекат оснивања агенције за чување и бејбиситинг деце током целе ноћи. Уколико се ово оствари, било би од велике користи.

"Мислим да би то било одлично и да би људима много значило. Немају сви бабе и деде који би могли да причувају децу, тако да мислим да би то била добра идеја и било би добро да се то реализује", изјавио је Силвестер Пап.

Велику улогу у чувању деце запосленим родитељима одавно имају бабе и деде. Међутим, старијим људима дежурство током целе ноћи представља велики напор. Упркос томе, понеки поверење имају искључиво у оне које познају.

"Радим по сменама, али се сналазимо јер имамо и бабе и деде, ту сву сви да причувају дете. Не знам како би другоме дали дете да причува, јер некако најближи уз дете су и најбољ", рекао је Горан Кулаузов.

Уколико се оствари планирано, Кикинда би имала агенцију за чување и бејбиситинг, а били би ангажовани искључиво васпитачи који нису запослени и налазе се на евиденцији Националне службе за запошљавање. На тај начин, о деци би бринули стручни људи, а плаћала би их држава. Пре тога, била би урађена анализа о томе колико је младих родитеља са децом ангажовано по сменама у фабрикама.

"Наша жеља је да родитељи буду покривени, да деца буду збринута, да они безбрижно раде свој посао јер знају да су им деца код куће под контролом, а да то не кошта ништа јер би кроз агенцију која плаћа држава ти људи били плаћени, односно радили би за плату", рекао је Илија Дрљић, председник Савеза самосталног синдиката из Кикинде.

Уколико се усвоји, ово би био пилот пројекат на нивоу читаве државе, а поред Савеза самосталног синдиката, подржава га Градска управа у Кикинди, у оквиру "Мера популационе политике у Кикинди за 2019. годину".

Савез самосталних синдиката Србије обележио 116 година рада

СОМБОР: Савез самосталних синдиката Србије је свечаном академијом и седницом Већа СССС у сомборском Народном позоришту обележио 116 година синдикалне борбе за права радника.

Седници су, поред делегата Већа Савеза самосталних синдиката из целе Србије присуствовали и Зоран Антић, државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална

питања, Љубисав Орбовић председник Већа СССС, генерална директорка Фонда ПИО Драгана Калиновић, овдашњи представници локалне самоуправе на челу са замеником градоначелнице Антониом Ратковићем, као и представници удружења послодаваца.

Државни секретар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Антић је, поздрављајући присутне, рекао да се социјални мир не може наметнути, али се може остварити развојем институција социјалног дијалога.

- Желим да истакнем да ће Министарство за рад и даље, заједно са социјалним партнерима, наставити рад на активностима обезбеђења бољих услова рада за запослене, нових видова радног ангажовања, стварање услова за веће запошљавање, обезбеђење социјалног дијалога и усклађивање наших прописа са прописима Европске уније у области рада.- пренео је Антић став ресорног министарства, али и српске Владе.

Присутне је поздравио и председник овдашњег огранка Савеза самосталних синдиката Зоран Пурић, као и председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић који је истакао да Синдикат обележава 116 година борбе за права и достојанства радника.

- Данас, као и сваке године, ми слаavimo прошлост и одајемо почаст прецима који су својом борбом, достојном али тешком, и својим жртвама успели да се изборе за многа права радника - нагласио је у свом обраћању Орбовић и указао на данашњи положај радника и сегменте на којима треба радити како би тај положај био бољи.

Честитајући синдикалцима њихов дан, Антонио Ратковић, заменик градоначелнице Сомбора, је истакао да је Синдикат остао јединствен у протеклих сто и више година, те да је кроз различите видове борбе успео да изврши утицај на доносиоце одлука и закона којима се достигао висок степен заштите права запослених каква ми данас имамо у Републици Србији.

- Данас је ваша организација незамењиви део друштвеног дијалога и решења која су уткана у законе наше државе, а све са циљем и намером да и у овом важном сегменту друштва будемо чланови европске породице народа - рекао је Антонио Ратковић и додао да је град Сомбор, и сам као послодавац, позитивно увек одговарао на све оправдане синдикалне захтеве засноване на закону.

И убудуће ће се то чинити кроз форму радних тела и комисија у којима представници општинске организације имају своје запажено место, што кроз људски однос и разумевање и организације и сваког појединачног запосленог у систему локалне самоуправе, обећао је у име локалне самоуправе заменик сомборске градоначелнице Антонио Ратковић.

Након пригодног програма, у чијем уметничком делу су учествовали ученици сомборске Музичке школе „Петар Коњовић“, на свечаној седници уручена су и признања која се истакнутим појединцима и синдикалним организацијама додељују поводом 27. априла.

М. Мћ

Агенције изнајмљују 100.000 радника, а прописи слаби

Већ неколико година у Србији многи на радно место одлазе посредством агенција за запошљавање, а та врста радног ангажмана се популарно зове запошљавање на лизинг.

Иако се не може прецизно рећи колико људи ради на лизинг, процењује се да их има и око 100.000, а ова врста запошљавања још увек није законски регулисана. За сада се још не може рећи ни то када би ова врста радног ангажмана могла добити законски оквир, али је извесно да се на недавно одржаном састанку Социјално-економског савета о закону о агенцијском запошљавању није разговарало, а одлучивање о овој теми је, по речима министра за рад Зорана Ђорђевића, одложено како би се успоставио пуни консензус. Неслагања у СЕС-у око овог

закона има, а међу важнијим је и то што се предлаже да запошљавање преко агенција за запошљавање нема лимита, што је нешто с чим се синдкати не слажу.

Да подсетимо, да запошљавање преко агенција за запошљавање добије законски оквир тема је о којој се разговара већ неколико година, али се заправо није далеко одмакло. Нацртом закона о агенцијском запошљавању, који је крајем прошле године био на јавној расправи, било је предвиђено да радници на лизинг, који се запошљавају привремено, добију уговор о раду исто као и запослени код послодавца, а да предузећа која ангажује раднике преко агенција за запошљавање, могу изнајмити највише 30 одсто таквих радника у односу на укупан број запослених, под условом да послодавац добије сагласност Министарства.

Компромисом до најповољнијег решења

Наредни састанак СЕС-а биће одржан крајем маја, а да ли ће се разговарати о закону о агенцијском запошљавању и да ли ће на састанак доћи адекватни представници Владе Србије - видеће се.

„Законски оквир који се тиче агенцијског запошљавања треба да буде компромис и договор који ће представити најповољније решење за све“, каже Горан Милић.

„Иако је држава још од промена Закона о раду из 2014. године, када је омогућено лакше отпуштање, доста ишла на руку послодавцима, ми не тражимо да се иде на руку радника већ се залажемо за коректно решење које ће имати позитивне ефекте и за раднике и послодавце.“

По речима председника Савеза самосталних синдиката Војводине Горана Милића, након што је јавна расправа о нацрту закона о агенцијском запошљавању одржана у неколико градова, текст је измењен, а то се посебно односи на део који се тиче броја радника који се у компанијама могу ангажовати ан лизинг.

„Синдикати и даље инсистирају да се орачи проценат броја радника који могу да се запосле на лизинг и наш је предлог да то не буде више до 10 одсто уколико су запослени на одређено време, као и то да се у основној делатности радници на лизинг не могу запошљавати“, каже Милић.

„ За већу сигурност и заштиту радних права радника који се запошљавају на лизинг потребно је и да се утврде материјално-финансијске обавезе за оне који отворају агенцију за запошљавање, а важно је и да се радницима на лизинг омогући синдијално организовање.“

Он наглашава да би било најбоље када не би било запошљавања на лизинг, али да је то стварност и да се не могу затварати очи и правити се да таквог начина запошљавања нема, те да је то и разлог што је неопходно да се положај радника који се запошљавају преко агенција за запошљавање законски регулише и на тај начин им се омогући да остваре радна права.

„Огроман број радника у Србији, чак око 100.000 ради преко агенција за запошљавање, а има их у свим сферама - и у јавним предузећима, државним установама, великим и малим компанијама, приватним фирмама, јавном сектору, управи, тако раде многи у Нафтној индустрији Србије, Електропривреди Србије.... Због тога је и важно да се њихов положај законски регулише и да се изједначе радна права радника на лизинг и оних који су запослени код послодавца, који се сада значајно разликују“, рекао је Милић.

Д. Млађеновић

На крају прошлог месеца у Покрајини 118.346 незапослених: На бироу 13.320 Војвођана мање

На крају прошлог месеца на евиденцији незапослених у Војводини било је 118.346 незапослених, што је за 13.320 лица мање него у марту прошле године.

У исто време, број незапослених у Војводини на крају марта ове године мањи је за 532 лица у односу на месец дана раније, али и већи за 1.553 колико их је било првог месеца 2019.године. Од укупно 118.346 незапослених у Војводини на крају марта највише их је на посао чекало до три месеца– 20.513, затим од једне до две године– 14.945. Од три до пет година посао тражи 13.167, а више од деценије 13.089 незапослених. Од три до шест месеци посао тражи 12.751, од пет до 8 година њих 13.418, од шест до девет месеци 8.987, а од 9 месеци до године 6.038 незапослених. Тачно 5.902 незапослена посао тражи од 8 до 10 година.

Стручни и нестручни

Од седам војвођанских области на крају прошлог месеца у две је било мање нестручних од стручних незапослених. Тако је у Севернобачкој области нестручних незапослених 4.087, а стручних 3.932. Или, у Севернобанатској области на евиденцији је 4.415 нестручних, а 3.382 стручних особа. Најбољу квалификациону структуру има Јужнобачка област, у којој на посао чека 12.269 нестручних али и 25.753 стручних.

На крају марта нешто мало мање од половине незапослених у Војводини имало је само први степен стручне спреме– 43.981 лице. Други степен имало је 4.425, трећи њих 23.839. Са средњом стручном спремом односно четвртим степеном образовања на евиденцији у Војводини било је 30.271 лице. Пети степен имало је 589, шести првог степена 2.806, а шести другог степена 2.423 незапослена. Са седмим првим степеном било је 9.805, а са другим још 114 незапослених. Са осмим степеном, дакле докторатом, било је 33 незапослена од чега је 21 жена. Највише– 24 незапослена доктора наука има Јужнобачка област.

Од седам војвођанских области на крају марта највише незапослених било је у Јужнобачкој– 38.022, затим Јужнобанатској– 23.156, Сремској– 16.031, Западнобачкој– 14.214, Средњебанатској– 11.107, Севернобачкој– 8.019, а најмање у Севернобанатској– 7.797 лица.

Подаци из Статистичког билтена НСЗ указују да су незапослени у Војводини добрим делом у позним годинама. Наиме, од укупног броја незапослених 118.346 чак њих 41.459 има између 50 и 65 година живота. Најбројнији су они од 55 до 59 година – 15.865, а одмах иза њих су незапослени старости од 50 до 54 година – 15.066. На евиденцији незапослених има и 10.528 лица старих од 60 до 65 година.

Након њих забележено је 13.591 незапослених старости од 45 до 49 година, затим 13.882 лица која имају између 40 и 44 године, као и 13.346 незапослених од 35 до 39 година. Када је реч о млађима од 34 године, а старијим од 30, на евиденцији незапослених у Војводини на крају прошлог месеца било их је 12.551. Од 25 до 29 година на евиденцији посао чека 11.807, оних старости између 20 и 24 године било је 8.744, док је најмање незапослених у групи старости од 15 до 19 година – 2.966.

Љ. Малешевић

Просвета тражи веће плате, Шарчевић каже да су већ најављене

Унија синдиката просветних радника Србије тражи да се плате у просвети повећају од 1. маја за још 10 одсто, а министар просвете Младен Шарчевић каже да је председник Србије већ говорио о још једном повећању плата у овој години.

Представници Уније синдиката просветних радника Србије (УСПРС) одржали су конференцију за новинаре на платоу испред Министарства просвете, одакле су затражили да се просветарима повећају плате за 10 одсто, те да се настави дијалог синдиката и министарства о платним разредима, о новој мрежи школа, као и о допуни Колективног уговора.

"Унија тражи хитне преговоре са министром просвете и Владом Србије, како би се плате запосленима у просвети повећале за 10 одсто од 1. маја. Сматрамо да за то новца има и да би то било праведно", рекао је члан председништва УСПРС-а Владимир Аџић.

Рекао је да су административни радници у школама неправедно запостављени, да раде са коефицијентом од 8,62, те да је њихов предлог да им се коефицијент повећа на 13,42 како би имали бољу стартну позицију када се уведу платни разреди.

Шарчевић одговара да су врата Министарства просвете за синдикате увек отворена и да синдикати учествују у доношењу свих закона, као и нове стратегије образовања.

Додаје да су у току разговори са представницима Министарства државне управе и локалне самоуправе, да ће до краја маја бити завршена израда каталога радних места и да ће се после тога наставити преговори о платним групама и платним разредима.

Коментаришући захтев синдиката да плате у просвети буду повећане за 10 одсто од 1. маја, министар је рекао да не жели да лицитира, али да је председник у својим изјавама већ помињао да ће бити повећања плате у овој години.

"Сваки пут наговарам и председника и премијерку да то повећање буде мало више за образовање, како би се смањила разлика која постоји у јавном сектору", рекао је Шарчевић и додао да би то било пето повећање плате у просвети за време његовог мандата од две године и девет месеци.

Кад је реч захтеву за допуну Колективног уговора, које траже синдикати, Шарчевић одговара да не постоји бољи колективни уговор у Европи од оног који имају просветари у Србији.

"Чак су и неки синдикати признали да боље од овог не може да се добије. Ми инсистирамо на колективном уговору за високо", закључио је министар.

ОНЛАЈН ПРОТЕСТ У БиХ Побуна синдикалаца због рада за време празника и лоших услова

У изузетно тешким условима данас у трговинама широм БиХ ради 150.000 радника. Један или ниједан трговац ће имати слободан дан 1. маја, што је случај и за друге празнике.

Тим поводом Синдикат радника трговине и услужних делатности БиХ данас започиње онлајн протест под називом "Слободни за празнике".

Представници овог Синдиката већ извесно време покушавају алармирати комплетно друштво те питања о тешким условима рада у трговинама ставити на дневни ред надлежних, медија и свих који доносе одлуке о радницима у овом сектору.

Прошле године на врху листе проблема радника у трговинама нашао се прековремени и неплаћени рад. Годинама уназад мобинг је био наизраженији проблем који је и данас изузетно присутан, нарочито у подручју Херцеговине.

– Неплаћени прековремени сати значе немогућност кориштења слободног дана у седмици, немогућност узимања паузе и слично. Радници су директно од нас тражили помоћ. Када нам причају шта их највише боли, управо су то рад за време празника и јако мале плаће – говори Мерсиха Бешировић, председница Синдиката радника трговине и услужних делатности.

Према последњим статистичким подацима, просечна плата у сектору трговине износи 653 КМ. Она је расла у односу на претходне године, али Бешировић истиче како није било системских повећања плате, преноси Српскаинфо.

– То су уствари резултати неких ад хоц мера којима се послодавци у овом сектору боре задржати радну снагу с обзиром да се одлев радне снаге у сектору трговине почео врло алармантно примећивати. Онда се послодавци користе разним методама, исплатом регреса и других стимулација да повећају радницима примања, а да истовремено не буду на губитку с обзиром да Законом о доприносима још није промењен у смислу да он буде растерећење за послодавце – појашњава Бешировић, пише Клич.

Данас је најтеже пронаћи раднике у трговинама у мањим срединама, док подаци Синдикати говоре како се до пре неколико година приликом отварања неких тржних центара на једно радно место знало аплицирати до 3.000 људи, од тога већина са високом стручном спремом.

Послодавци не желе раднике у синдикату

Синдикат трговине разговарао је с Удружењем послодаваца БиХ, али оно што је највећи проблем јесте немогућност организовања радника у синдикат. Како каже Бешировић, послодавци не желе организоване раднике у овом сектору.

– Послодавци и синдикат би требало да буду корективни фактор за економију ове земље те они који ће креирати политику коју би требале проводити владе. Нажалост, недостатак социјалног дијалога и чињеница да нема организованог синдиката уопште у реалном сектору су велики проблем. Од 150.000 радника у трговинама, 12.700 их је у Синдикату. Дакле, чак ни десет одсто радника нису синдикално организовани - истиче Бешировић.

Кроз онлајн протест “Слободни за празнике”, циљ Синдиката трговине јесте првенствено да се питање прековременог и неплаћеног рада у трговинама коначно законски уреди.

Из Синдиката очекују како ће коначно сести за исти сто са владом и послодавцима како би пронашли решење које ће бити примењиво у пракси.

– Јасно је да не можемо затворити комплетан трговински сектор у данима празника, али јасно је и да током празника нема потребе да у две улице ради пет трговина. Довољно је да ради један и да на тај начин пружимо трговцима прилику да буду слободни барем неке од празника - поручује Бешировић те позива све оне који раде у овом сектору или се саосећају с радницима у трговинама да у 12 сати кликну на Слободнизапразнике.цом.